

COALITIE
PENTRU
ECONOMIA
CIRCULARA

BRIEF DE PRESĂ

Conferința "Circular Textiles – Less Waste, More Future"

(Circularitatea materialelor textile – Un viitor sigur, fără deșeuri)

28 mai 2025 | 09:00 – 16:30 | JW Marriott, București – Salon CD

Introducere

Pe măsură ce Europa accelerează tranziția către o economie circulară, sectorul textil se confruntă cu presiuni și oportunități fără precedent. România, în special, are o șansă importantă de a se re poziționa ca actor regional în reutilizarea și reciclarea textilelor, contribuind atât la atingerea obiectivelor climatice ale Uniunii Europene, cât și la crearea unei economii sustenabile, bazate pe valoare adăugată și incluziune socială.

Acest document prezintă perspectiva industriei de reutilizare și reciclare a textilelor, sintetizând principalele provocări cu care se confruntă sectorul, dar și soluțiile pe care le propune pentru politici publice coerente, funcționale și orientate spre viitor.

Politici europene inconsistente – un obstacol pentru dezvoltarea industriei de reutilizare a textilelor

Lansarea cu prioritate a schemelor de Răspundere Extinsă a Producătorului (REP) pentru textile în toate statele membre ale UE (așa cum este prevăzut în Directiva-cadru privind deșeurile, revizuită), susținând în mod clar sectorul reutilizării și reciclării, fără a perturba condițiile echitabile de concurență între țările UE. *Fără implementarea REP, infrastructura existentă pentru colectarea deșeurilor textile și pregătirea acestora pentru reutilizare nu va mai exista peste doi ani.*

Piața unică europeană presupune tratament egal și concurență corectă între state membre. Cu toate acestea, aplicarea diferită a tarifelor de tip REP (Responsabilitate Extinsă a Producătorului) pentru textile în diverse țări creează dezechilibre majore și condiții concurențiale inegale. În plus, interpretările naționale diferite ale legislației privind textilele post-consum duc uneori la blocaje vamale, confuzie administrativă și costuri ridicate pentru operatorii care activează în mod legal. Este esențial ca legislația națională să fie armonizată cu reglementările europene, pentru a oferi un cadru transparent, predictibil și încurajator pentru afacerile circulare.

Conceptul de REP a fost creat pentru a responsabiliza producătorii de articole noi în legătură cu impactul produselor lor asupra mediului, pe întreg parcursul ciclului de viață. Operatorii din sectorul second-hand nu sunt producători, ci intervin după faza de consum, oferind hainelor o nouă viață și prevenind transformarea lor în deșeuri. Impunerea unor tarife REP acestui sector contravine principiului „poluatorul plătește” și riscă să penalizeze exact actorii care oferă o soluție sustenabilă la problema supraproducției din industria textilă. Există și opțiunea de stabilire a unor

COALITIE
PENTRU
ECONOMIA
CIRCULARĂ

tarife REP diferențiate pentru operatorii din sectorul second-hand, semnificativ mai mici față producătorii de articole textile noi. Totuși, având în vedere scaderea procentului reutilizabil în UE și creșterea costurilor de colectare, nu se conturează drept o opțiune viabilă. Consecințele directe ar fi creșterea costurilor operaționale, închiderea unor afaceri, reducerea volumului de textile reutilizate și, în final, redirectionarea lor spre valorificare energetică sau depozitare. De asemenea, este importantă finalizarea politicilor unitare de ecodesign care să poată permite aplicarea eco-modulării (tarifare diferențiată pentru produsele puse pe piață, în funcție de criterii de durabilitate, reciclabilitate sau compoziție de materie primă secundară) în sistemele REP.

Guvernanță colaborativă pentru politici funcționale

Pentru a evita politicile care riscă să blocheze dezvoltarea economiei circulare, este necesară crearea unui grup de lucru național care să reunească autorități publice, experți din industrie și reprezentanți ai sectorului privat. Acest mecanism ar putea contribui la definirea unor reguli clare, aplicabile și adaptate realităților din teren, în ceea ce privește aplicarea schemelor REP și stabilirea criteriilor de încetare a statutului de deșeu. O bună definire a statutului de deșeu pentru textilele folosite, uniformizată în toate statele europene, alături de controale punctuale, ar putea preveni importurile ilegale de deșeuri mascate drept second-hand și ar reduce sarcina administrativă asupra operatorilor legitimi.

Colectarea separată trebuie să susțină un sector circular al industriei, nu doar să bifeze cerințe legale

Obligația de a colecta separat textilele post-consum a intrat în vigoare în toate statele membre UE începând cu 1 ianuarie 2025, inclusiv în România. Cu toate acestea, fără investiții în infrastructură adecvată – containere curate, transport specializat și capacități de sortare – există riscul real ca textilele colectate să fie contaminate și să nu mai poată fi reutilizate. În România, cantitatea anuală de textile colectate separat este de doar 0,5–0,7 kg pe cap de locuitor, comparativ cu 6–12 kg în țările din Europa de Vest. Doar printr-o abordare centrată pe reutilizare se poate asigura eficiența reală a acestui sistem.

Reutilizarea – fundamentul real al economiei circulare pentru textile

În ierarhia europeană a deșeurilor, reutilizarea este superioară reciclării, deoarece prelungește durata de viață a produselor, previne generarea de deșeuri și reduce presiunea asupra resurselor naturale. Spre deosebire de alte fluxuri de deșeuri, cum ar fi plasticul sau hârtia, hainele și alte articole textile pot fi refolosite fără a necesita procese industriale poluante sau costisitoare. Totuși, în România, doar 8–10% dintre textilele colectate ajung să fie reutilizate, deși potențialul real se apropie de 40-50%. Această discrepanță este cauzată, în principal, de lipsa infrastructurii, a conștientizării publice și a unui cadru legislativ favorabil.

Sectorul second-hand joacă un rol esențial din punct de vedere economic, social și de mediu

Impactul pozitiv al reutilizării asupra mediului este clar documentat. Un singur articol vestimentar reutilizat reduce emisiile de CO₂ cu aproximativ 3 kg și consumul de apă cu 99,9%, în comparație cu producerea unui articol nou. În ansamblu, hainele second-hand au o amprentă ecologică de 70

COALITION
FOR
ECONOMIC
CIRCULARITY

de ori mai mică decât cele noi. Aceste economii contribuie direct la atingerea obiectivelor climatice și la conservarea resurselor naturale.

În România, operatorii din domeniul reutilizării textilelor pregătesc anual peste 20.000 de tone de articole pentru a fi repuse pe piață. Veniturile generate de vânzările second-hand susțin activități esențiale precum colectarea, sortarea, curățarea și reciclarea textilelor, activități care, în acest moment, nu beneficiază de sprijin financiar din partea schemelor publice. Deși funcționează cu marje de profit reduse, acest sector creează mii de locuri de muncă și oferă îmbrăcăminte accesibilă pentru persoane vulnerabile. Tarifarea sau chiar și tarifarea diferențiată a acestor actori ar amenința echilibrul economic al sectorului și ar limita accesul publicului la alternative sustenabile.

Reciclarea textilelor este importantă, dar insuficient dezvoltată în prezent

Deși reciclarea reprezintă o direcție promițătoare, realitatea arată că, în Europa, acest sector este încă într-o fază incipientă. În 2020 existau doar 17 companii specializate în reciclarea textilelor, cu o capacitate totală de aproximativ 1,3 milioane de tone – insuficient în raport cu volumul uriaș de deșeuri textile. Obstacolele tehnice, cum ar fi compoziția mixtă a fibrelor sau utilizarea substanțelor chimice în finisaje, fac ca reciclarea să fie costisitoare și dificilă. În plus, fibrele reciclate sunt adesea inferioare calitativ și mai scumpe decât cele noi, ceea ce le face mai puțin competitive pe piață.

În acest context, reutilizarea rămâne soluția imediată cea mai eficientă.

România – între provocare și oportunitate

Cu aproximativ 160.000 de tone de deșeuri textile generate anual, dar sub 10% reutilizate sau reciclate, România are un potențial uriaș de dezvoltare. Prin investiții strategice în infrastructură și printr-o legislație coerentă, cota de textile reciclabile ar putea crește de la 6–10% la 25%, iar sectorul ar putea să-și dubleze dimensiunea în următorii cinci ani. În același timp, s-ar genera locuri de muncă, s-ar reduce presiunea asupra mediului și s-ar accelera tranziția către o economie circulară.

Concluzie

Industria reutilizării și reciclării textilelor nu este parte din problemă, ci o componentă esențială a soluției. Este vital ca deciziile de politici publice să reflecte realitățile operaționale ale acestui sector și să nu îl penalizeze prin măsuri necorelate cu principiile economiei circulare. România are șansa de a deveni un model de bună practică la nivel european, cu condiția ca toți actorii implicați – autorități, companii, societate civilă – să colaboreze pentru o transformare reală și sustenabilă.

